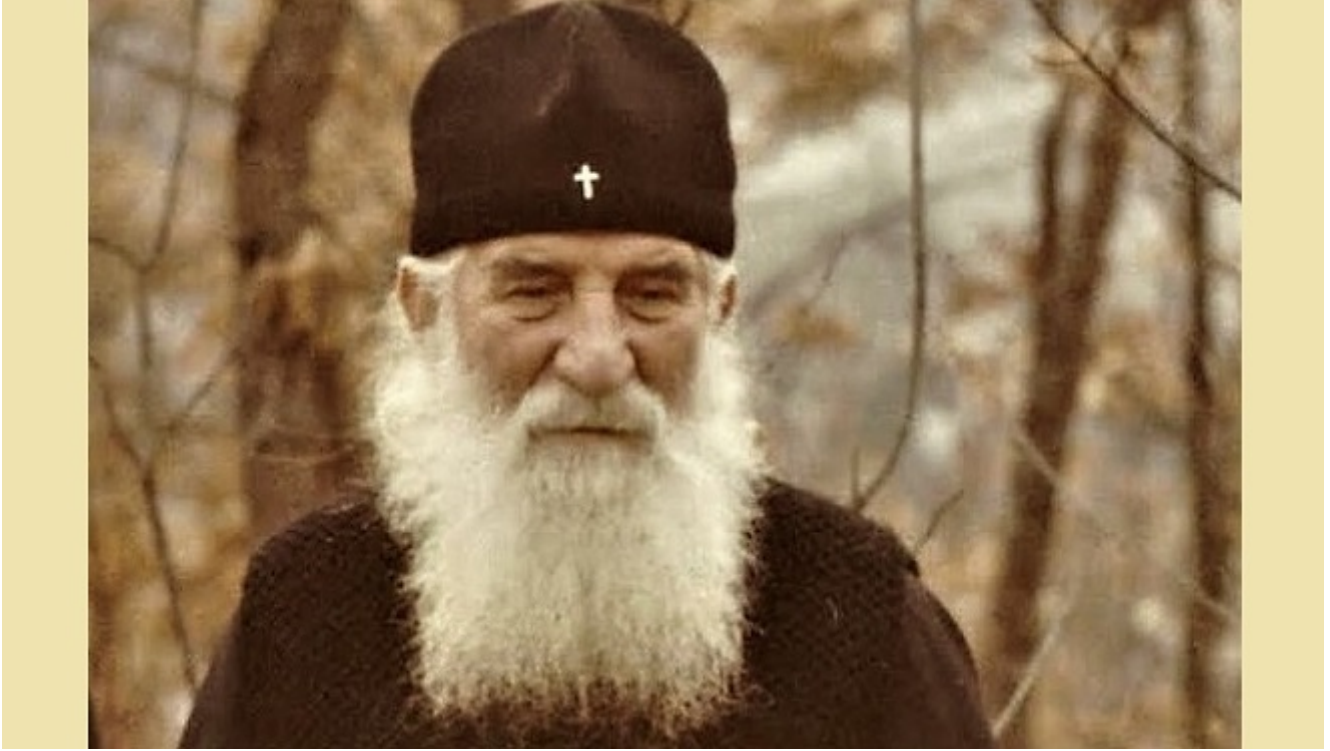
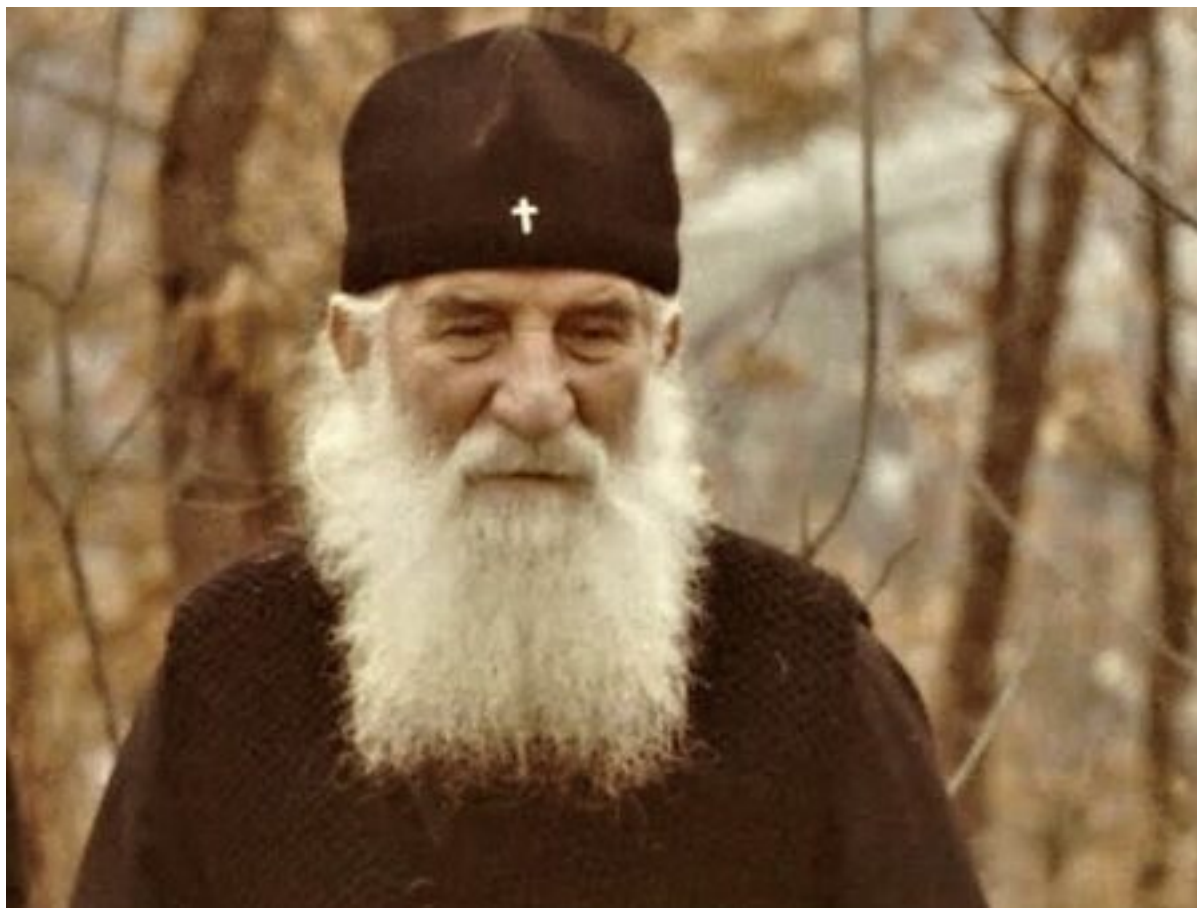

17 Ιανουαρίου 2022

Όσ. Ιουστίνος: Στο μυστήριο της Εκκλησίας και ένα «Κύριε ελέησον» είναι άγιο μυστήριο!

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Όσιος Ιουστίνος Πόποβιτς (1894-1979).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ολόκληρος η Εκκλησία του Θεού είναι ένα μυστήριο, το «μυστήριο του Χριστού».

Διά τούτο τα πάντα εις την Εκκλησίαν είναι μυστήρια Θεού, ιερά και άγια. Τα πάντα πηγάζουν από το μυστήριο του σαρκωθέντος Θεού Λόγου, διά του Οποίου τα πάντα εκτίσθησαν (Ιω. 1, 3. Κολ. 1.16. Εβρ. 2,10), και διά τούτο τα πάντα είναι άγια και «έλλογα (logosna), εκτός βεβαίως της αμαρτίας, η οποία αποτελεί μίαν παρά φύσιν κατάστασιν, ως προϊόν της καταχρήσεως της φυσικής ελευθερίας των λογικών όντων.

Η κατάχρησις της ελευθερίας γίνεται όταν αυτή χρησιμοποιείται εναντίον του Θεού και της υπ' Αυτού δοθείσης τάξεως εις την φύσιν, όπως το έκαναν ο διάβολος και ο άνθρωπος. Ο διάβολος έχει δύο δυνάμεις, την αμαρτίαν και τον θάνατον (εφ' όσον η αποτελεσθείσα αμαρτία γεννά θάνατον), και δι' αυτών κατακτά και κυριαρχεί των ανθρώπων.

Το βασίλειον της αμαρτίας και του θανάτου είναι κόλασις δι' ένα Θεοειδές ον όπως είναι ο άνθρωπος. Διά τούτο ο Θεός Λόγος γίνεται άνθρωπος, διά να απελευθερώση τους ανθρώπους από την διά της αμαρτίας και του θανάτου

κυριαρχίαν του διαβόλου, και ως εκ τούτου από τον Άδην, το βασίλειον τούτο του διαβόλου.

Ο Θεός Λόγος το πραγματοποιεί ως Θεάνθρωπος δι' όλης της Θεανθρωπίνης ενσάρκου Οικονομίας Του, διά της οποίας ίδρυσε εν Εαυτώ και δι' Εαυτού την Εκκλησίαν.

Εις την Εκκλησίαν Του ο Χριστός τελεί την απολύτρωσιν και σωτηρίαν των ανθρώπων διά των μυστηρίων της Εκκλησίας και των αγίων αρετών με την δύναμιν και χάριν του Αγίου Πνεύματος. Ουσιαστικώς, ο ίδιος ο Θεάνθρωπος Χριστός μετά του σώματός Του, της Εκκλησίας, είναι το παν-μυστήριον εις το οποίον και από το οποίον είναι όλα τα μυστήρια της Εκκλησίας αρχίζοντας από το μυστήριον του Βαπτίσματος μέχρις όλα τα άλλα.

Τα πάντα εις την Εκκλησίαν είναι μυστήριον, από το μικρότερον μέχρι το μεγαλύτερον, διότι τα πάντα είναι πεπληρωμένα της αγιότητας και χάριτος του Χριστού.

Εάν ο Χριστός είναι το πλήρωμα της Εκκλησίας και η Εκκλησία το πλήρωμα του Χριστού, τότε εις τον Χριστόν και την Εκκλησίαν Του περιέχονται τα πάντα: και η σωτηρία και η ζωή και ο αγιασμός και η θέωσις και η θεανθρωποποίησις και κάθε μυστηριακή πραγματικότητα του Θεού που την χρειάζεται η ανθρωπίνη ύπαρξις διά την ζωήν της εις όλους τους κόσμους.

Ο Χριστός είναι το «μέγα της ευσεβείας μυστήριον» (Α΄ Τιμ. 3, 16), το μέγα δηλαδή μυστήριον της θεανθρωπίνης πίστεώς μας, και εν Αυτώ ευρίσκεται και όλον το μυστήριον της Εκκλησίας.

Το υποστατικόν μυστήριον του δευτέρου Προσώπου της Αγίας Τριάδος περιχωρεί όλα τα μυστήρια της Εκκλησίας, διά τούτο κάθε μυστήριον της Εκκλησίας είναι Χριστολογικόν μυστήριον, πράγμα που σημαίνει ότι ταυτοχρόνως είναι και Εκκλησιολογικόν. Τούτο δε διότι η Εκκλησία είναι αναπόσπαστον σώμα του σαρκωθέντος Υιού του Θεού και κάθε Εκκλησιαστικόν μυστήριον αφορά και το Πρόσωπον του Χριστού και το θεανθρώπινον σώμα Του.

Διά τούτο όλα τα μυστήρια ευρίσκονται μόνον εν τη Εκκλησία, αλλά και η Εκκλησία ευρίσκεται ολόκληρος εις έκαστον μυστήριόν της. Κάθε ιερά πράξις και τελετουργία εν τη Εκκλησία είναι ένα μυστήριόν της, και κάθε μυστήριόν της είναι μεγάλο όπως το ίδιο το μυστήριον της Εκκλησίας, διότι κάθε μυστηριακή πράξις εν τω θεανθρωπίνω οργανισμώ της Εκκλησίας ευρίσκεται εις οργανικήν και ζωτικήν σχέσιν με το κεντρικόν μυστήριον της Εκκλησίας, τον Θεάνθρωπον Χριστόν.

Ιδού ένα παράδειγμα: ο μικρός αγιασμός. Παρ' όλον ότι πρόκειται περί μικράς πράξεως της Εκκλησίας, το ιερόν θαύμα το οποίον τελείται δι' αυτής είναι τεράστιον και τόσον μεγάλον όσον η ίδια η Εκκλησία. Το ηγαπημένον θαύμα αυτό, επισκέπτεται τώρα και δύο χιλιάδες χρόνια εκατομμύρια ψυχών των ορθοδόξων χριστιανών, καθαρίζει αυτάς και αγιάζει, χαρίζον εις αυτάς την υγείαν και την αθανασίαν· και ούτε σταματά ούτε πρόκειται να σταματήσει έως ότου υπάρχει ο ουρανός και η γη.

Ο αγιασμός δε είναι μόνον ένα από τα πολυάριθμα άγια μυστήρια τα ακαταπαύστως θαυματουργούντα εν τη Ορθοδόξω Εκκλησία!

Αλλά και κάθε αγία αρετή εις την ψυχήν του ορθοδόξου χριστιανού είναι ένα μυστήριον του Χριστού, διότι κάθε αρετή ευρίσκεται εις οργανωτικήν σχέσιν με το μυστήριον του Βαπτίσματος και δι' αυτού με όλον το θεανθρώπινον μυστήριον της Εκκλησίας.

Ούτω π.χ. η πίστις είναι αγία αρετή αλλ' εν ταυτώ και άγιον μυστήριον, διά του οποίου ο ορθόδοξος χριστιανός διαρκώς ζη και σώζεται. Η δε αγία πίστις με την σωτήριον δύναμίν της γεννά εις την ψυχήν του και τας άλλας αρετάς: την προσευχήν, την αγάπην, την ελπίδα, την νηστείαν, την ελεημοσύνην, την ταπείνωσιν..., εκ των οποίων κάθε μία είναι πάλιν μυστήριον.

Διά τούτο τα μυστήρια της Εκκλησίας του Χριστού δεν έχουν αριθμόν, διότι ο Θεός εν τη Εκκλησία Του δεν δίδει την χάριν Του «εκ μέτρου» (Ιω. 3, 34). Εις το παμπεριεκτικόν μυστήριον της Εκκλησίας του Θεανθρώπου Χριστού και ένα «Κύριε ελέησον» είναι άγιον μυστήριον όπως και εν δάκρυον της μετανοίας και εις στεναγμός της προσευχής.

Από το βιβλίο του Αρχ. Ιουστίνου Πόποβιτς (νυν οσίου Ιουστίνου), «Ορθόδοξος Εκκλησία και Οικουμενισμός», των εκδόσεων Ορθόδοξος Κυψέλη. Μετάφραση των τότε Ιερομονάχων Αμφιλοχίου Ράντοβιτς και Αθανασίου Γιέβτιτς και αργότερα αρχιερέων.

<https://bit.ly/3KiYpR5>